

i den Henseende slutte mig til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) forleden Dag, Det blev særlig fremhævet af ham, at Landsretten absolut burde have sit Sæde i den mest centralt beliggende By, det vil sige den By, som er mest centralt beliggende for det Land- omraade, der hører ind under Landsretten. Den højtærede Justitsminister forstærkede i Gaar denne Udtalelse, idet han sagde, at den centrale Beliggenhed maatte være det afgørende for Bestemmelsen om, i hvilken By Landsretten skulde have sit Sæde. Saa føjede den højtærede Justitsminister rigtignok til, at det var utvivlsomt Viborg, der havde den mest centrale Beliggenhed for Jyllands Vedkommende, men da denne Opfattelse efter min Mening er urigtig, er det, jeg har begæret Ordet for at paavise dette.

Vi kunne vel nok være enige om, at den By, som i den Henseende, hvorom her er Tale, maa kaldes den mest centralt beliggende, maa være den, til hvilken Fler- tallet af Beboerne, som skulle søge til Retten, kan komme nemmest, bekvæm- mest og billigst. Og jeg er sikker paa, at ærede Medlemmer, naar de ville undersøge deres Rejselister, ville komme til det Resultat, at den største Del af Beboerne i Jylland har en meget bedre Forbindelse med Aarhus end med Viborg.

Hvis vi ville undersøge, hvorledes dette Forhold stiller sig for Beboerne i den nordlige og østlige Del af Jylland, for de, som bo omkring Hjørring, Frederikshavn, Aalborg, Hobro og Randers, saa viser det sig, at de kunne komme 1 Time tidligere til Aarhus end til Viborg; for den sydlige Dels Vedkommende kunne Beboerne fra Grænsen over Kolding, Vejle osv. komme 2—3 Timer tidligere til Aarhus end til Viborg, og omtrent det samme Forhold gælder for dem, der bo ved Tværlinien fra Ribe over Bramminge og hen til Lund- erskov; ja selv fra Beboerne ved den vestlige Jærnbanelinie gør det samme For- hold sig gældende. Naar Beboerne om- kring Esbjerg, Varde, Skern, ja endogsaa de, som bo ved de nærmeste Stationer, der lige Nord for Skern, skulle til Lands- retten i Aarhus eller Viborg, viser det sig, at de ved at benytte Tværlinien Skern, Herning, Silkeborg, Skanderborg kunne komme meget før til Aarhus end til Vi- borg, thi ved at tage hjemme fra om Mor- genen kunne de være i Aarhus Kl. 10— 11, medens de, naar de skulle til Viborg, ikke kunne komme der før over Middag.

Vi se altsaa heraf, at Beboerne i Hjørring Amt, Aalborg Amt, i alt Fald den store østlige Del deraf, Randers Amt, Aarhus Amt, Skanderborg Amt, Vejle Amt og Ribe Amt have lettere Adgang til Aarhus end til Viborg. For disse Folk er Aarhus altsaa det centralt beliggende Sted; kun for Beboerne i Ringkøbing Amt, Thisted Amt og Viborg Amt kan Viborg siges at være centralt beliggende. Hvis man nu vil undersøge Beboelsesforholdene, viser det sig, at de 7 Amter, som Aarhus er centralt beliggende for, har 775,000 Ind- byggere, medens de 3 Amter, som Viborg kan siges at være centralt beliggende for, kun har 289,000. Altsaa har over $\frac{2}{3}$ af Befolkningen i Jylland nemmere og be- kvæmmere Forbindelse med Aarhus end med Viborg. Aarhus maa derfor siges at være den mest centralt beliggende By for Landsretskredsens Vedkommende. Det kan jo nok være, at det kun er Beboerne i den østlige Del af Aalborg Amt, der har nærmest til Aarhus, medens de, der bo i de vestlige Herreder, have noget nærmere til Viborg; men saa gør til Gengæld det modsatte sig gældende for Beboerne i Mid- delsom Herred, Hids Herred, Sønder Lyngs Herred i Viborg Amt, de have lettere ved at komme til Aarhus end til Viborg, og det samme gør sig gældende for Beboerne i Bølling, Nørre- og Hammerum Herreder i Ringkøbing Amt. Det skal derfor nok vise sig at holde Stik, at $\frac{2}{3}$ af Jyllands Befolkning kunne komme nærmere til Aarhus end til Viborg.

Men der er tillige en anden Grund, der taler for at lægge Landsretten i Aarhus fremfor i Viborg, og denne Grund har efter min Mening endnu større Betydning end Beliggenheden. Vi kunne vel være enige i at vi alle enhver især — os selv bevidst eller ubevidst — modtage ikke saa lidt Paavirkning af vore Omgivelser og Omgangskreds, og Landsrettens Medlemmer kunne lige saa lidt som enhver anden dødelig unddrage sig en saadan Paavirk- ning, og da disse skulle have Bopæl og Ophold i den By, hvor Landsretten har sit Sæde, vilde jeg gerne henstille til ærede Medlemmer, inden de stemme i denne Sag, da at overveje, hvor de mene, at Lands- rettens Medlemmer kunne faa den bedste Paavirkning, det frieste Udsyn, enten ved at opholde sig i den gamle Hedeby Viborg, der har stænget sig saa meget uden for Tidens Rørelser, at dens ledende Mænd i Aaret 1902 ikke en Gang tør overlade en af dens offentlige Pladser til Afholdelse af en Grundlovsfest, hvor en af den ny Tids